

Anna JAESCHKE

Łódzki Ośrodek Badań Regionalnych

Urząd Statystyczny w Łodzi

1. Sytuacja demograficzna województwa łódzkiego. Stan obecny i perspektywy

1.1. Wstęp

Celem opracowania jest prezentacja podstawowych tendencji w zakresie stanu i struktury ludności województwa łódzkiego, które są obserwowane w ostatnich latach oraz przewidywane w przyszłości demograficznej regionu. Prezentowane dane, ilustrujące zachodzące zmiany oraz wskazujące ich specyfikę na tle Polski, pochodzą ze źródeł statystyki publicznej. Województwo łódzkie w obecnych granicach administracyjnych zostało ustanowione w 1999 r., jednak niektóre dane z lat poprzednich zostały przez GUS przeliczone i w związku z tym za punkt wyjściowy opracowania przyjęto rok 1995 w celu uzyskania maksymalnie długiego szeregu czasowego. Przewidywania dotyczące kształtowania się podstawowych czynników decydujących o sytuacji demograficznej województwa łódzkiego w przyszłości zostały sformułowane na podstawie aktualnej prognozy demograficznej opracowanej przez Główny Urząd Statystyczny do roku 2050.

1.2. Zmiany w stanie i strukturze ludności województwa łódzkiego w latach 1995–2015

Województwo łódzkie należy do regionów Polski, w których obserwuje się systematyczny spadek liczby ludności. W minionym dwudziestoleciu, w trakcie każdego roku w województwie łódzkim ubywało średnio 9,8 tys. mieszkańców. W konsekwencji spadku liczby ludności, liczba mieszkańców województwa z poziomu 2687,8 tys. w 1995 r. zmniejszyła się o 194,2 tys., tj. o 7,2% i w końcu grudnia 2015 r. ukształtowała się na poziomie 2493,6 tys. osób. Istotny wpływ na skalę ubytku w liczbie mieszkańców województwa ma proces wyludniania się centralnego miasta województwa – Łodzi, bowiem jej mieszkańcy stanowią niemal 1/3 populacji całego województwa. Łódź w analizowanym dwudziestoleciu wyludniała się szybciej niż pozostałe obszary regionu. Średnio rocznie populacja Łodzi kurczyła się o 5,8 tys. mieszkańców, co w ca-

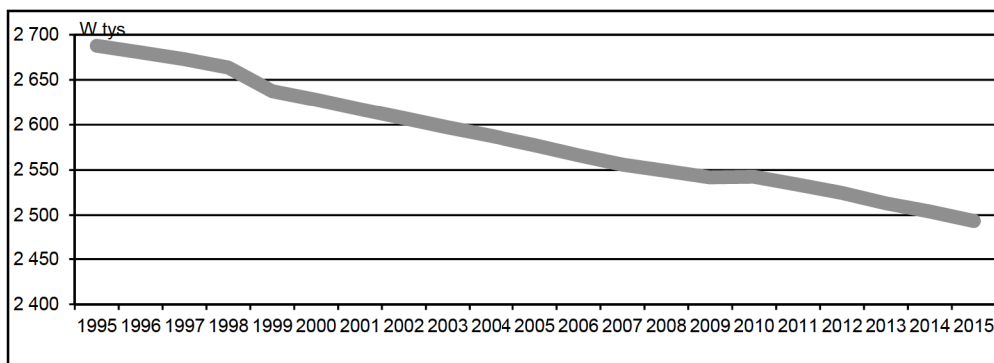
łym obserwowanym okresie przyniosło spadek rzędu 122,2 tys. osób. Liczba mieszkańców miasta zmniejszyła się o 14,8%, a zatem był to ubytek dwukrotnie większy niż przeciętnie w województwie łódzkim (por. tab. 1.1., wyk. 1.1.i 1.2.).

**Tabela 1.1. Liczba ludności w województwie łódzkim i Łodzi w latach 1995–2015
(stan w dniu 31 XII)**

WYSZCZEGÓLNIENIE	1995	2000	2005	2010	2015	
					ogółem	1995=100
Województwo łódzkie	2 687 761	2 627 824	2 577 465	2 542 436	2 493 603	92,8
Łódź	823 215	798 418	767 628	730 633	700 982	85,2

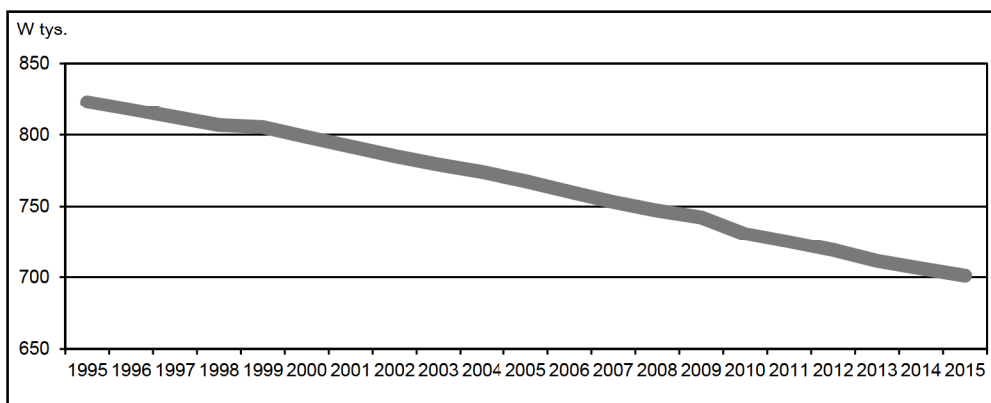
Źródło: opracowanie własne na podstawie BDL, GUS.

Wykres 1.1. Zmiany w liczbie ludności w województwie łódzkim w latach 1995–2015

Źródło: opracowanie własne na podstawie BDL, GUS.

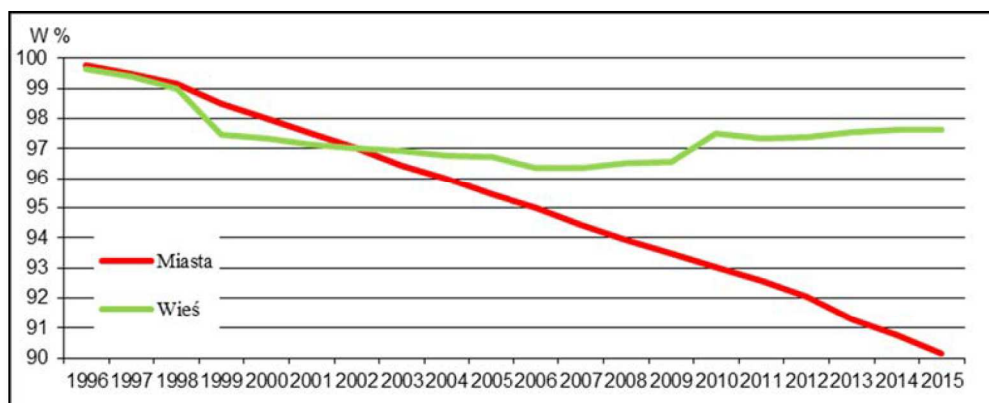
Wykres 1.2. Zmiany w liczbie ludności w Łodzi w latach 1995–2015

Źródło: opracowanie własne na podstawie BDL, GUS.

Szybsze tempo ubytku mieszkańców w Łodzi niż w całym województwie łódzkim wpłynęło na zmiany w strukturze mieszkańców według miejsca zamieszkania. Udział mieszkańców Łodzi spadł z 30,6% w 1995 r. do 28,1% w roku 2015. Jednocześnie odsetek mieszkańców wszystkich miast w województwie w ogólnej liczbie ludności województwa obniżył się o 1,8 pkt. proc., co świadczy, że nie we wszystkich miastach w województwie ubywało mieszkańców. W kilku miastach województwa łódzkiego w minionych latach obserwowano przyrost liczby mieszkańców. Są to m.in.: Kamieńsk – o 8,1% (tj. o 215 osób), Aleksandrów Łódzki – o 4,8% (o 978 osób), Sulejów – o 4,1% (o 251 osób), Wieruszów – o 3,1% (o 261 osób) oraz Drzewica – o 3,0% (o 116 osób). Przyrosty te były niewielkie i nie równoważą ubytku w Łodzi i pozostałych miastach (por. wyk. 1.3.).

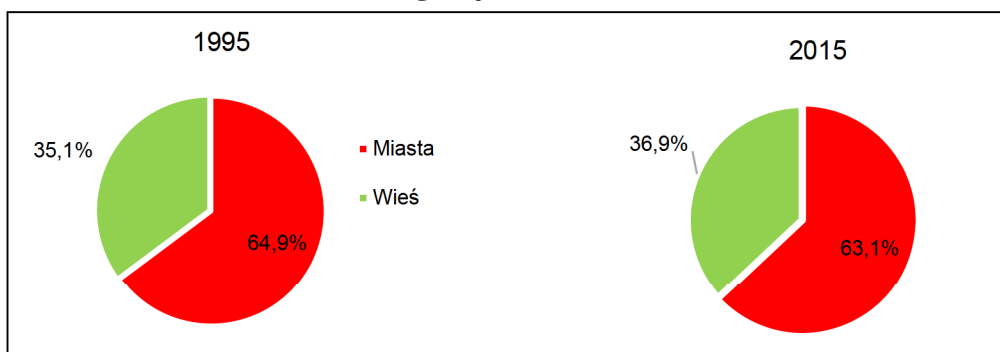
Wykres 1.3. Ubytek mieszkańców województwa łódzkiego w przekroju miasto-wieś w latach 1996–2015 (1995=100)

Źródło: opracowanie własne na podstawie BDL, GUS.

W wyniku znacznego ograniczenia rozmiarów populacji zamieszkującej w miastach, nastąpiły istotne zmiany w strukturze mieszkańców w przekroju miasto-wieś. Odsetek mieszkańców miast, tj. wskaźnik urbanizacji obniżył się w stosunku do notowanego w 1995 r. o 1,8 pkt. proc. i w 2015 r. ukształtował się na poziomie 63,1% (por. wyk. 1.4.).

Wykres 1.4. Struktura mieszkańców województwa łódzkiego według miejsca zamieszkania

Źródło: opracowanie własne na podstawie BDL, GUS.

Na zmiany in minus w liczbie ludności danego obszaru mają wpływ dwa czynniki: nadwyżka liczby zgonów nad liczbą urodzeń oraz ubytek migracyjny. Obserwacja tych elementów na przestrzeni ostatnich dwudziestu lat dowodzi, że podstawowym czynnikiem determinującym proces wyludnienia się województwa łódzkiego jest niekorzystna relacja urodzeń i zgonów, a więc ujemny przyrost naturalny.

Tabela 1.2. Przyrost naturalny w województwie łódzkim w latach 1995–2015

WYSZCZEGÓLNIENIE	1995	2000	2005	2010	2015
Urodzenia	27 326	23 469	22 604	25 526	22 113
Zgony	33 834	31 961	31 273	31 221	31 125
Przyrost naturalny	–6 508	–8 492	–8 669	–5 695	–9 012

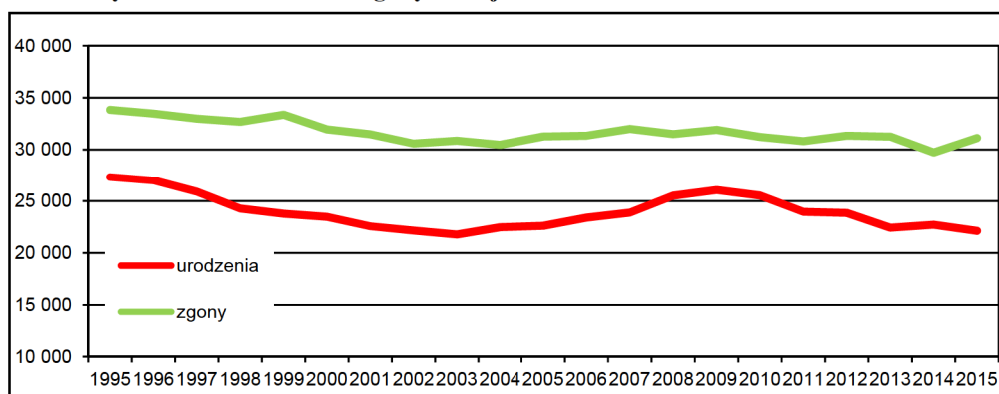
Źródło: opracowanie własne na podstawie BDL, GUS.

Liczba urodzeń w województwie łódzkim w latach 1995–2015 wykazywała tendencję spadkową, a jedynie w latach 2003–2009 odnotowano przejściowy wzrost urodzeń wynikający z wejścia w wiek najwyższej rozrodczości kobiet urodzonych w latach 80., tj. latach echa wyżu demograficznego lat powojennych. Po roku 2010 niewielki wyż urodzeń osłabł i w kolejnych latach nastąpił dalszy spadek liczby urodzeń. W 2015 r. w województwie łódzkim urodziło się 22,1 tys. dzieci, tj. o 5,2 tys. dzieci mniej niż w wyjściowym roku obserwowanego okresu – w 1995 r. Drugi element składowy przyrostu naturalnego,

tj. zgony nie podlegał falowaniom, jakie obserwowano w urodzeniach i w całym okresie podlegał niewielkiej tendencji spadkowej. W 1995 r. liczba zgonów wyniosła 33,8 tys., w kolejnych latach pozostawała na zbliżonym poziomie, by w 2015 r. ukształtować się na poziomie 31,2 tys., tj. o 2,6 tys. niższym.

Zmiany w liczbie urodzeń, przy jednoczesnej tendencji spadkowej zgonów, nie spowodowały wzrostu liczby mieszkańców w wyniku ruchu naturalnego, bowiem w całym obserwowanym okresie występowała znaczna, sięgająca kilku tysięcy, nadwyżka liczby zgonów nad liczbą urodzeń (por. wyk. 1.5.). Dodatkowo zmniejszająca się liczba urodzeń spowodowała, że ujemny przyrost naturalny pogłębił się z minus 6,5 tys. osób w 1995 r. do minus 9,0 tys. w roku 2015. Można zatem stwierdzić, że w wyniku ubytku naturalnego województwo łódzkie każdego roku traciło kilka tysięcy mieszkańców.

Wykres 1.5. Urodzenia i zgony w województwie łódzkim w latach 1995–2015

Źródło: opracowanie własne na podstawie BDL, GUS.

Drugą przyczyną zmniejszania się populacji województwa łódzkiego jest ubytek migracyjny. W latach 2005–2007 zarówno napływ migracyjny, jak i odpływ przyjmowały coraz wyższe wartości i w 2007 r. na pobyt stały osiedliło się w województwie łódzkim prawie 39 tys. osób, a opuściło jego granice administracyjne prawie 41 tys. osób. Po roku 2008 skala przemieszeń wyraźnie się zmniejszyła i w kolejnych latach oscylowała wokół 30 tys. osób w skali roku. Nadal jednak odpływ migracyjny w każdym obserwowanym roku przewyższał napływ na pobyt stały na obszar województwa łódzkiego, w wyniku czego notowano ujemne saldo migracji (por. tab. 1.3.).

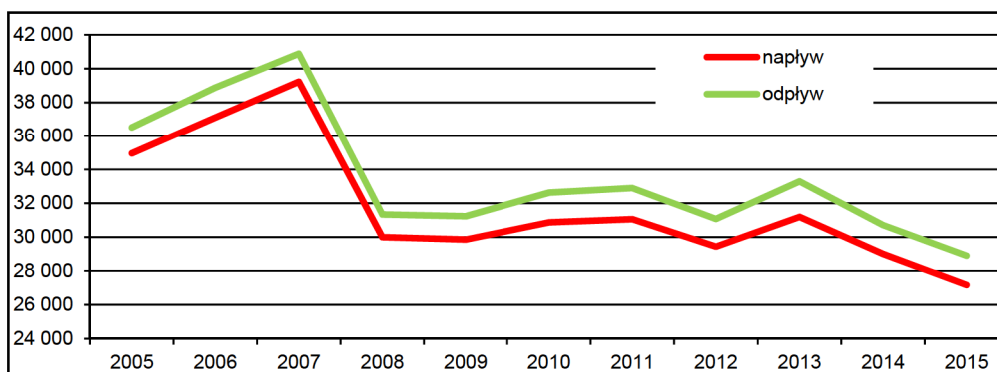
Tabela 1.3. Migracje wewnętrzne w województwie łódzkim w latach 1995–2015

WYSZCZEGÓLNIENIE	2005	2010	2015
Napływ	34 956	30 861	27 167
Odływ	36 520	32 618	28 894
Saldo migracji	–1 564	–1 757	–1 727

Źródło: opracowanie własne na podstawie BDL, GUS.

W wyniku przemieszczeń na pobyt stały województwo łódzkie każdego roku traciło nieco ponad 1,5 tys. mieszkańców i skala tego zjawiska – również po roku 2008 – nie podlegała większym zmianom (por. wyk. 1.6.).

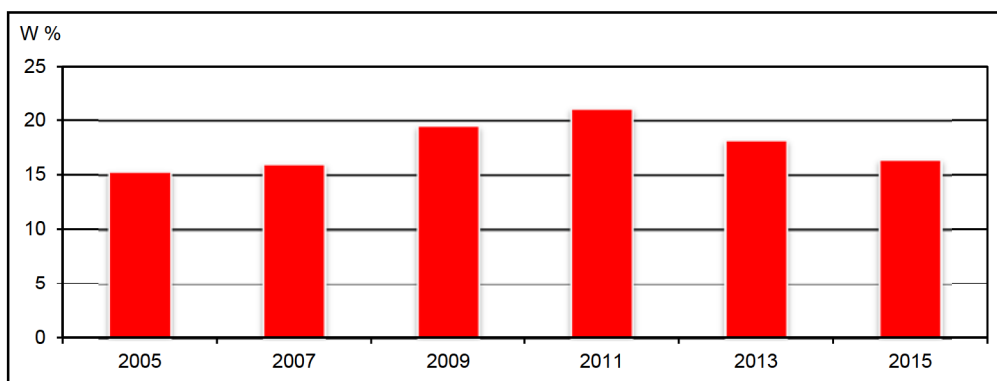
Wykres 1.6. Migracje wewnętrzne w województwie łódzkim w latach 2005–2015

Źródło: opracowanie własne na podstawie BDL, GUS.

Warto zwrócić uwagę, że w ramach ograniczenia liczby mieszkańców województwa łódzkiego odpływ migracyjny, który aczkolwiek występuje, ma niewielkie znaczenie, stanowiąc ok. 15% ubytku ogółem (por. wyk. 1.7.).

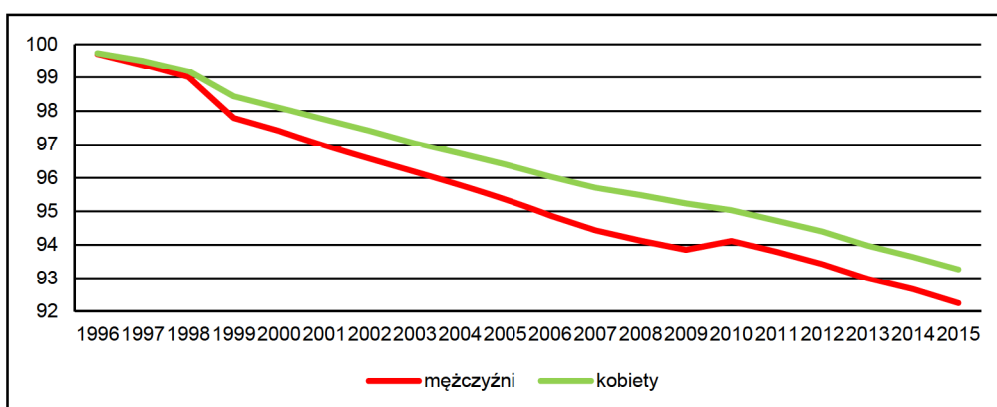
Wykres 1.7. Procentowy udział migracji w ubytku województwa łódzkiego w latach 2005–2015

Źródło: opracowanie własne na podstawie BDL, GUS.

Ubytek w liczbie mieszkańców województwa łódzkiego w większym stopniu dotyczył mężczyzn niż kobiet. W całym obserwowanym okresie, liczba mężczyzn w województwie łódzkim zmniejszyła się o 99,9 tys., tj. o 7,7%, podczas gdy liczba kobiet spadła o 94,3 tys., tj. o 6,7% (por. wyk. 1.8.).

Wykres 1.8. Ubytek mieszkańców w województwie łódzkim w latach 1995–2015 według płci (1995=100)

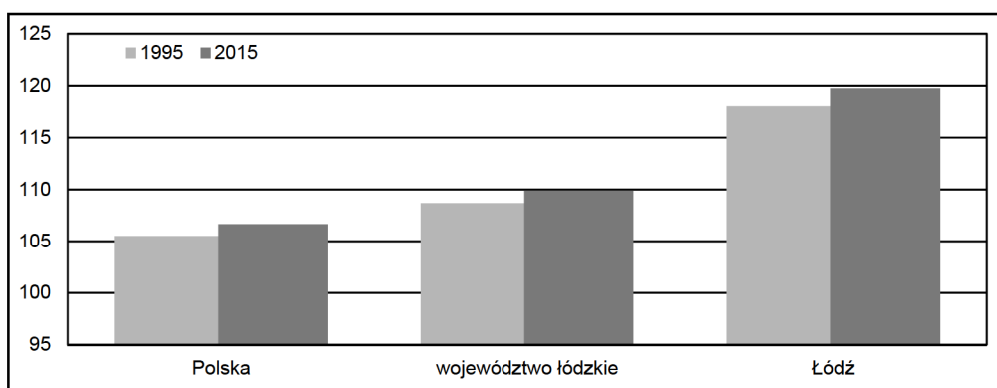
Źródło: opracowanie własne na podstawie BDL, GUS.

W konsekwencji tych zmian nastąpiło przemieszczenie w strukturze mieszkańców według płci: odsetek mężczyzn spadł z 47,9% w 1995 r. do 47,6% w roku 2015. Tym samym wzrósł współczynnik feminizacji ze 109 do poziomu 110. Warto przy tym zwrócić uwagę, że współczynnik ten przyjmował w latach poprzednich, jak i obecnie wyższą wartość niż przeciętnie w Polsce.

Spadek liczby mieszkańców, w tym szczególnie mężczyzn, dotyczył także Łodzi i wpłynął również na wzrost współczynnika feminizacji. Z wysokiego poziomu w 1995 r. – 118 kobiet na 100 mężczyzn wzrósł do poziomu 120.

W ten sposób, w Łodzi mamy do czynienia ze skrajnie wysokim współczynnikiem w skali kraju (por. wyk. 1.9.).

Wykres 1.9. Współczynnik feminizacji w województwie łódzkim, Łodzi i w Polsce

Źródło: opracowanie własne na podstawie BDL, GUS.

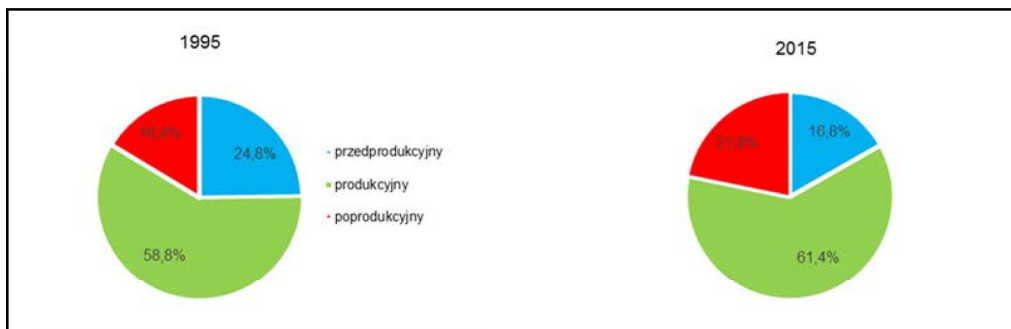
Spadek liczby urodzeń, stabilizacja liczby zgonów oraz ujemny przyrost naturalny miały wpływ nie tylko na zmianę liczby ludności województwa łódzkiego, ale spowodowały istotne przesunięcia w strukturze mieszkańców według wieku (por. tab. 1.4.).

Tabela 1.4. Struktura ludności województwa według ekonomicznych grup wieku w latach 1995–2015 (stan w dniu 31 XII)

WYSZCZEGÓLNIENIE	1995	2000	2005	2010	2015
w liczbach bezwzględnych					
Ogółem	2 687 761	2 627 824	2 577 465	2 542 436	2 493 603
w wieku:					
przedprodukcyjnym	666 939	579 392	486 478	444 382	418 642
produkcyjnym	1 579 760	1 603 689	1 646 382	1 620 849	1 530 471
poprodukcyjnym	441 062	444 743	444 605	477 205	544 490
w odsetkach					
Ogółem	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
w wieku:					
przedprodukcyjnym	24,8	22,0	18,9	17,5	16,8
produkcyjnym	58,8	61,0	63,9	63,8	61,4
poprodukcyjnym	16,4	16,9	17,2	18,8	21,8

Źródło: opracowanie własne na podstawie BDL, GUS.

Wykres 1.10. Struktura ludności województwa łódzkiego według ekonomicznych grup wieku

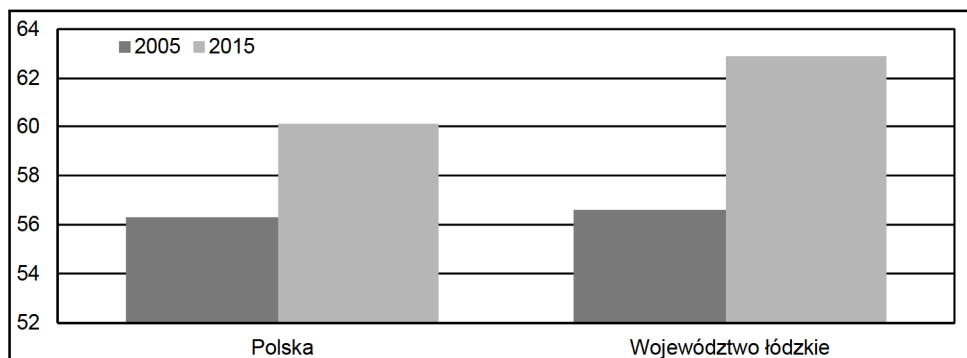
Źródło: Opracowanie własne na podstawie BDL, GUS.

Zmieniły się wyraźnie proporcje między ekonomicznymi grupami wieku. W całym obserwowanym okresie następowało systematyczne zmniejszanie się udziału osób w wieku przedprodukcyjnym z 24,8% w 1995 r. do 16,8% w roku 2015. Między skrajnymi latami odsetek dzieci i młodzieży obniżył się

o 8,0 pkt. proc. Jednocześnie wyraźnie wzrósł udział osób w wieku poprodukcyjnym. W 1995 r. kształtował się na poziomie 16,4%, a w roku 2015 przyjął znacznie wyższą wartość – 21,8%. Udział tej grupy osób w całej populacji województwa łódzkiego wzrósł o 5,4 pkt. proc. Tak wysoki wzrost odsetka osób starszych w populacji świadczy o postępującym procesie starzenia się mieszkańców województwa łódzkiego (por. wyk. 1.10.).

Konsekwencją przemieszczeń dotyczącą struktury mieszkańców województwa łódzkiego według wieku w minionych latach jest zmiana wskaźników obciążenia demograficznego. Sumaryczny wskaźnik obciążenia demograficznego – w województwie łódzkim jest wysoki w stosunku do obserwowanego w skali kraju – wyraźnie wzrósł i na koniec 2015 r. przyjął wartość 62,9 osoby na 100 osób w wieku produkcyjnym, przy przeciętnej w skali kraju 60,1 osób (por. wyk. 1.11.).

Wykres 1.11. Ludność w wieku nieprodukcyjnym na 100 osób w wieku produkcyjnym w województwie łódzkim i w Polsce

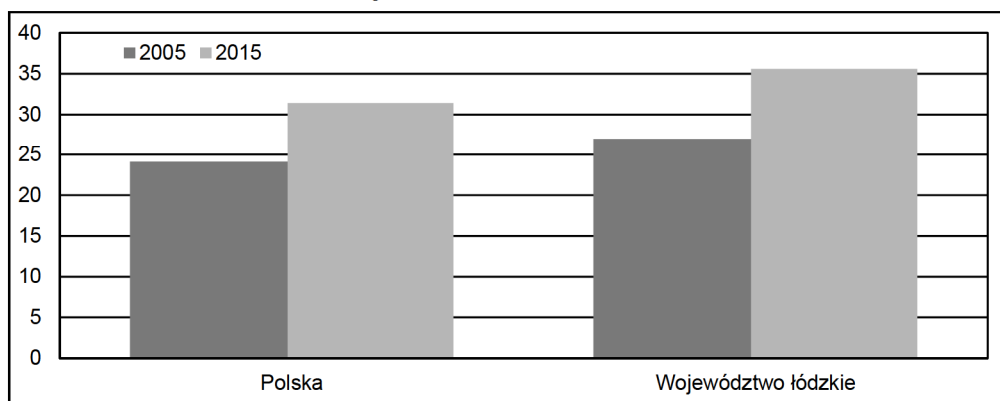
Źródło: opracowanie własne na podstawie BDL, GUS.

O wyraźnej tendencji starzenia się mieszkańców dobitniej świadczy częściowy wskaźnik obciążenia demograficznego informujący, ile osób w wieku poprodukcyjnym przypada na 100 osób w wieku produkcyjnym. W 2005 r. wskaźnik ten kształtował się na poziomie 27,0 osób, przy przeciętnej w Polsce 24,1 osób. W 2015 r. na 100 osób w wieku produkcyjnym w województwie łódzkim przypadało 35,6 osoby, podczas gdy w skali Polski 31,4. Z przytoczono-

nych danych wynika, że populacja województwa starzeje się szybciej w porównaniu do przebiegu tego procesu w skali kraju (por. wyk. 1.12.).

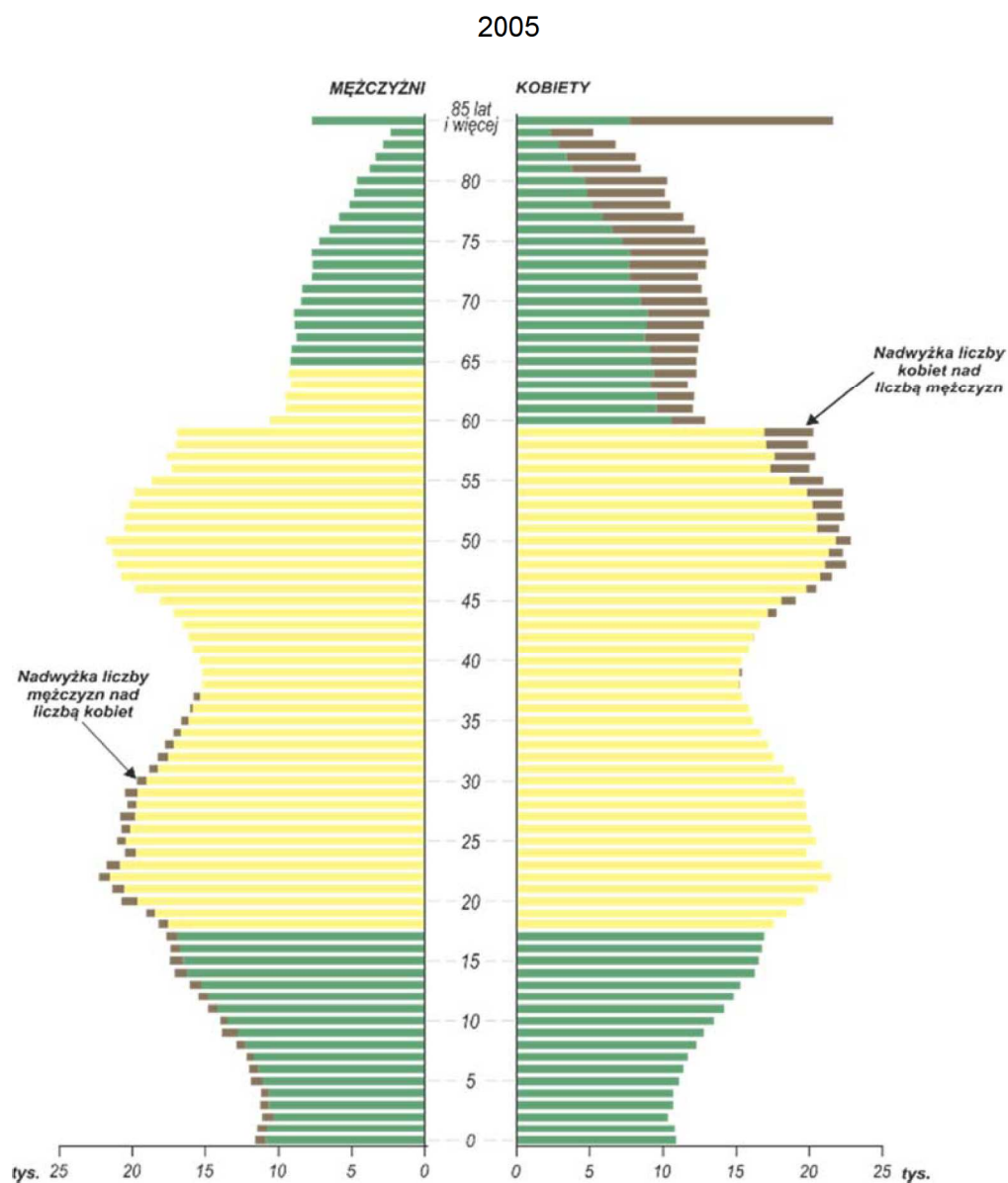
Przedstawione tendencje zachodzące w populacji województwa łódzkiego w ostatnich latach świadczą o wyludnianiu się regionu, głównie w wyniku ubytku naturalnego oraz o postępującym procesie starzenia się populacji. Najgłębsza zmiana sprowadza się do wejścia w wiek nieprodukcyjny licznych roczników powojennego wyżu demograficznego oraz fakt, że grupa osób w wieku produkcyjnym jest coraz słabiej zasilana przez roczniki obecnych 20–35-latków, urodzonych w latach 80. i 90., charakteryzujących się relatywnie małą liczbą urodzeń. W miarę przesuwania się roczników do najstarszych grup wieku rośnie też wyraźnie nadwyżka liczby kobiet nad liczbą mężczyzn (por. wyk. 1.13.).

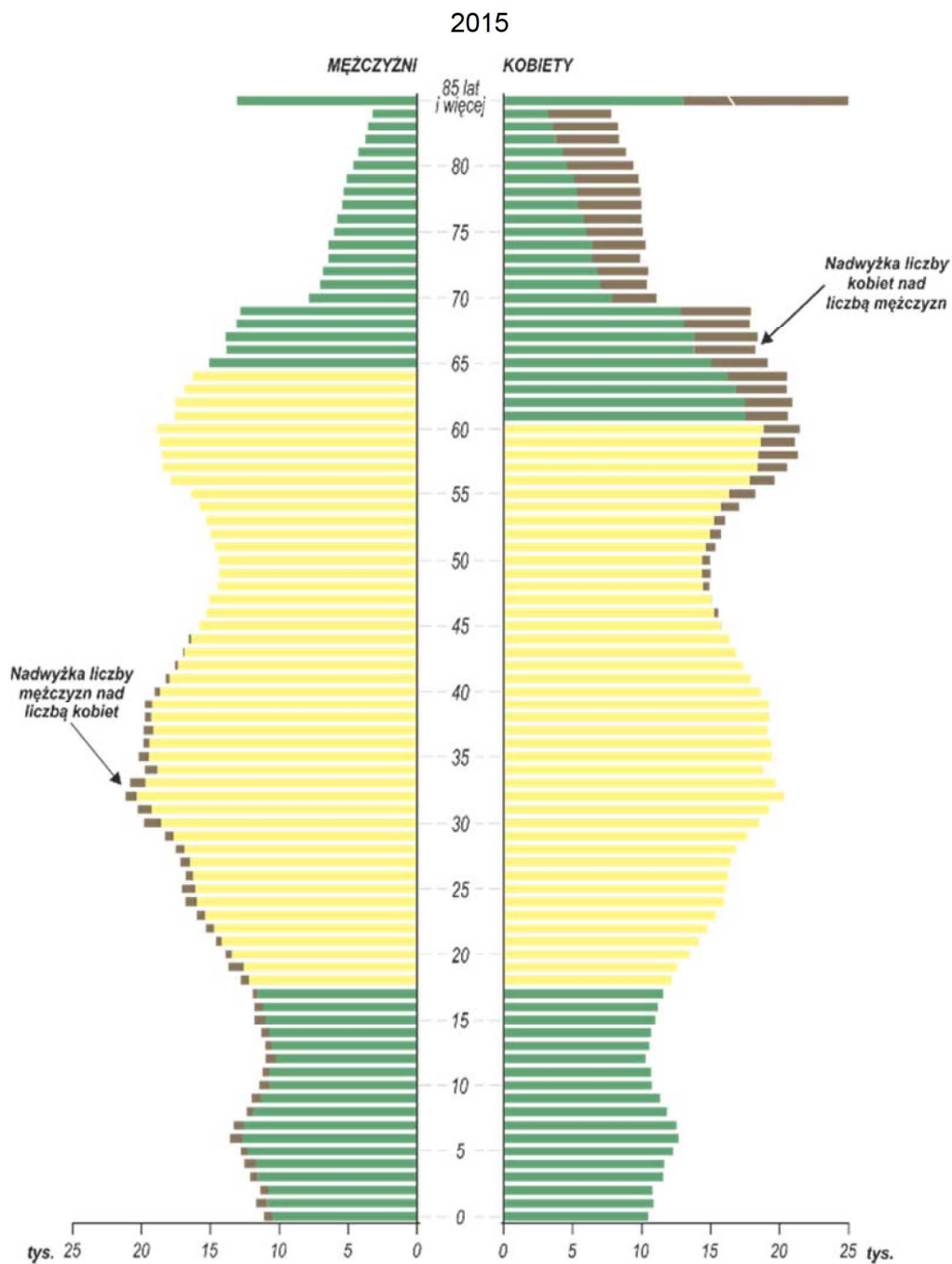
Wykres 1.12. Ludność w wieku poprodukcyjnym na 100 osób w wieku produkcyjnym w województwie łódzkim i w Polsce

Źródło: opracowanie własne na podstawie BDL, GUS.

**Wykres 1.13. Struktura ludności województwa łódzkiego według płci i wieku
(stan w dniu 31 XII)**

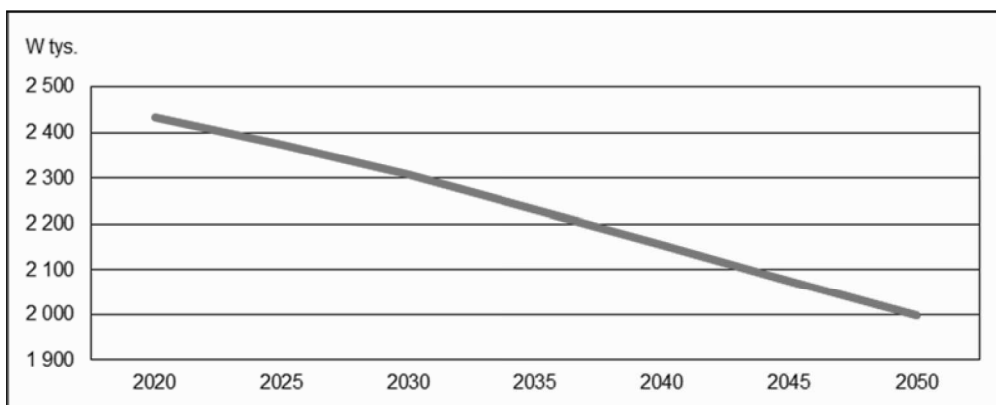

Źródło: opracowanie własne na podstawie BDL, GUS.

1.3. Perspektywy demograficzne województwa łódzkiego

Aktualna prognoza demograficzna Głównego Urzędu Statystycznego dla województwa łódzkiego zakłada, że w perspektywnym okresie liczba mieszkańców będzie podlegała dalszej trwałej tendencji spadkowej. W 2050 r. liczba mieszkańców wyniesie niespełna 2 mln (1999,1 tys.) osób, co oznacza, że w stosunku do roku 2015 obniży się o 494,5 tys. osób, tj. o 19,8% (por. wyk. 1.14.).

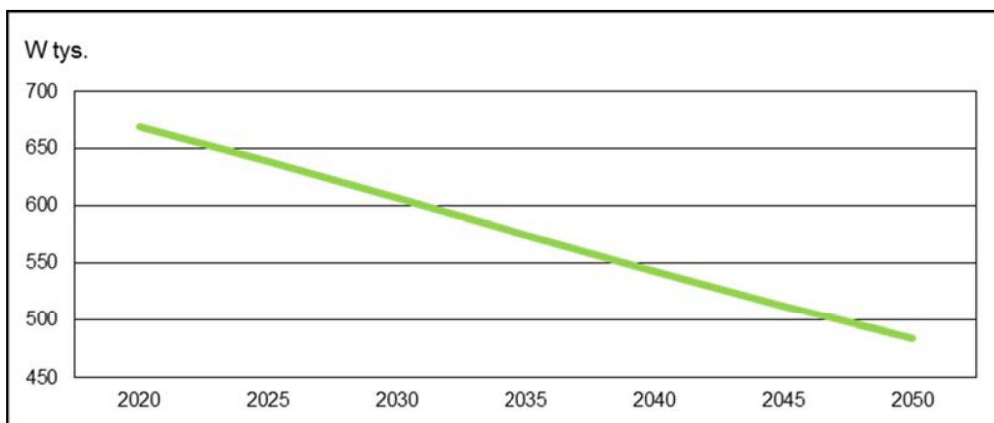
Wykres 1.14. Prognozowana liczba ludności w województwie łódzkim w latach 2020–2050

Źródło: Prognoza ludności na lata 2014–2050, Główny Urząd Statystyczny, Warszawa 2014.

Średnioroczny spadek liczby mieszkańców województwa łódzkiego w prognostycznym okresie ocenia się na 7,2 tys. osób. W latach objętych prognozą, liczba mieszkańców Łodzi obniży się o 216,1 tys. osób, tj. o 30,8%, przy czym tempo spadku będzie zbliżone do lat obserwowanego okresu. Średnio każdego roku będzie ubywać 6,2 tys. osób. Ograniczenie liczby mieszkańców Łodzi będzie miało zatem znaczący wpływ na ogólny spadek liczebności populacji całego województwa.

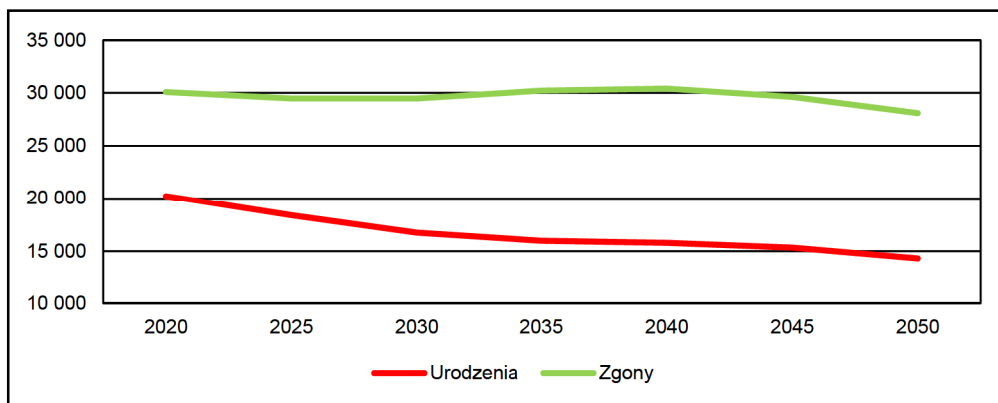
Wykres 1.15. Prognozowana liczba ludności w Łodzi w latach 2020–2050

Źródło: *Prognoza ludności na lata 2014–2050*, Główny Urząd Statystyczny, Warszawa 2014.

Według prognozy na koniec 2050 r. w Łodzi będzie zamieszkiwać niespełna pół miliona osób (484,8 tys.) (por. wyk. 1.15.). Udział mieszkańców Łodzi w ogólnej liczbie mieszkańców województwa łódzkiego obniży się do 24,3%.

Wykres 1.16. Prognozowany przyrost naturalny w województwie łódzkim w latach 2020–2050

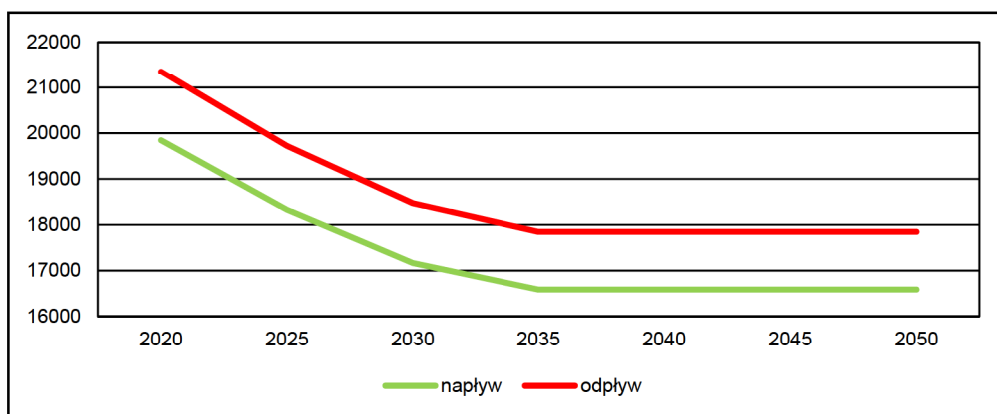
Źródło: *Prognoza ludności na lata 2014–2050*, Główny Urząd Statystyczny, Warszawa 2014.

Przewiduje się, że w okresie objętym prognozą, w województwie łódzkim drastycznie będzie spadać liczba urodzeń: z poziomu 20–22 tys. rocznie notowanego w poprzednich latach do 14,3 tys. w 2050 roku. Podobnie jak w minio-

nym okresie liczba zgonów będzie ustabilizowana, a nawet obniży się z obecnego poziomu 30,1 tys. rocznie do 28,1 tys. w ostatnim roku prognozy. Zatem to spadająca liczba urodzeń będzie determinować pogłębianie się ubytku naturalnego z minus 9,8 tys. w 2020 r. do minus 13,7 tys. w roku 2050 (por. wyk. 1.16.).

Odływ migracyjny (per saldo) będzie miał coraz mniejsze znaczenie w ubytku rzeczywistym mieszkańców województwa. Przewiduje się coraz mniejszą skłonność do przemieszczeń na pobyt stały. Zarówno napływ migracyjny na obszar województwa łódzkiego, jak i skala wyjazdów mieszkańców na pobyt stały poza granice województwa będą podlegały tendencji niżkowej. W dalszym ciągu odływ będzie przewyższał napływ migracyjny, chociaż w mniejszym stopniu niż w latach ubiegłych. Saldo migracji wewnętrznych obniży się z minus 1,5 tys. w 2020 r. do minus 1,3 tys. w roku 2035. Warto zaznaczyć, że prognoza dotycząca migracji sięga właśnie roku 2035, w następnych latach przyjęto wartości napływu i odpływu migracyjnego jako stałe (por. wyk. 1.17.).

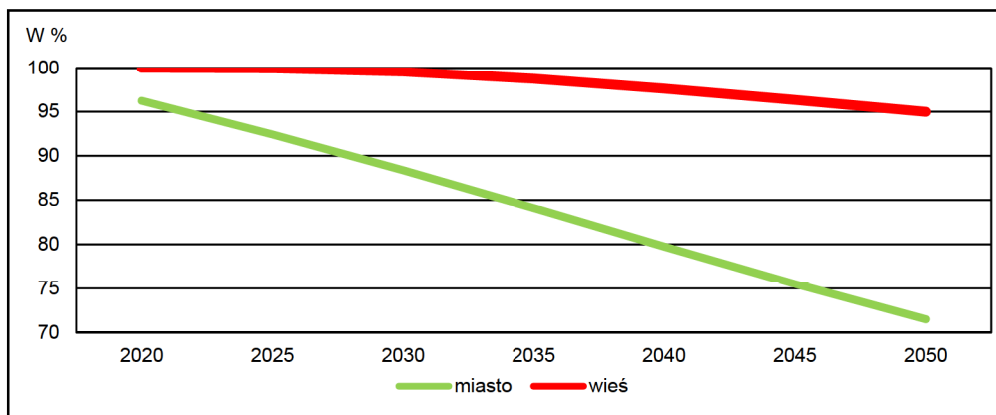
Wykres 1.17. Prognozowane saldo migracji w województwie łódzkim w latach 2020–2050

Źródło: Prognoza ludności na lata 2014–2050, Główny Urząd Statystyczny, Warszawa 2014.

Proces wyludniania będzie dotyczył przede wszystkim miast. W okresie objętym prognozą, liczba mieszkańców miast województwa łódzkiego będzie podlegała systematycznemu spadkowi – i do roku 2050 – obniży się o 28,5%. Liczba mieszkańców terenów wiejskich w pierwszych latach – do roku 2030 ustabilizuje się, zaś w następnych latach będzie spadała – i w ostatnim roku prognozy – w stosunku do roku wyjściowego będzie niższa o 5,0% (por. wyk. 1.18.).

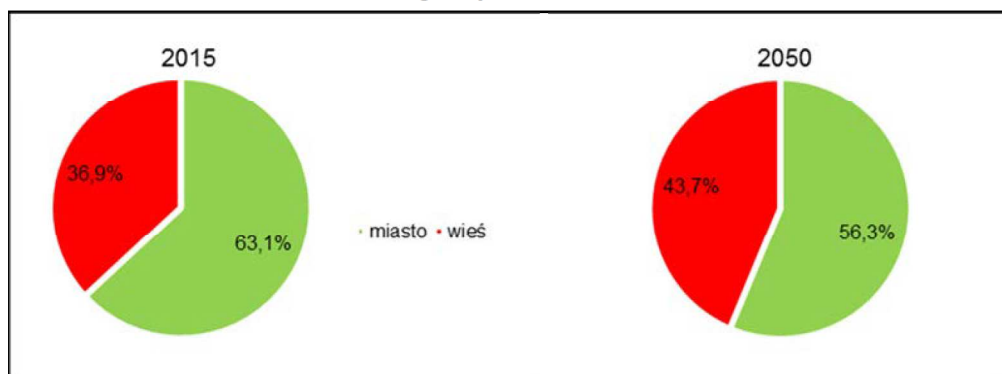
Wykres 1.18. Prognozowany ubytek mieszkańców w województwie łódzkim w przekroju miasto-wieś (2015=100)

Źródło: Prognoza ludności na lata 2014–2050, Główny Urząd Statystyczny, Warszawa 2014.

Konsekwencją różnego tempa prognozowanego spadku liczby ludności w miastach i na terenach wiejskich będzie istotna zmiana w strukturze mieszkańców województwa łódzkiego według miejsca zamieszkania – wskaźnik urbanizacji obniży się z 63,1% w 2015 r. do 56,3% w ostatnim roku prognozy, tj. o 6,8 pkt. proc. (por. wyk. 1.19.).

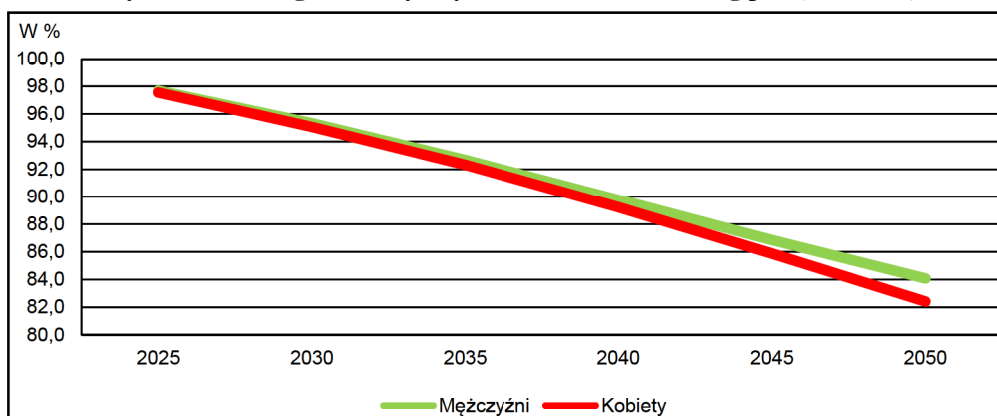
Wykres 1.19. Prognozowana struktura mieszkańców województwa łódzkiego według miejsca zamieszkania

Źródło: Prognoza ludności na lata 2014–2050, Główny Urząd Statystyczny, Warszawa 2014.

W okresie perspektywicznym nastąpi również zmiana dotychczasowej tendencji w strukturze ubytku według płci. Przewiduje się, że po roku 2035 liczba kobiet w województwie łódzkim będzie spadała szybciej niż liczba mężczyzn (por. wyk. 1.20.). Konsekwencją tych zmian będzie przemieszczenie w strukturze populacji według płci, co z kolei będzie rzutowało na wartość współczynnika feminizacji.

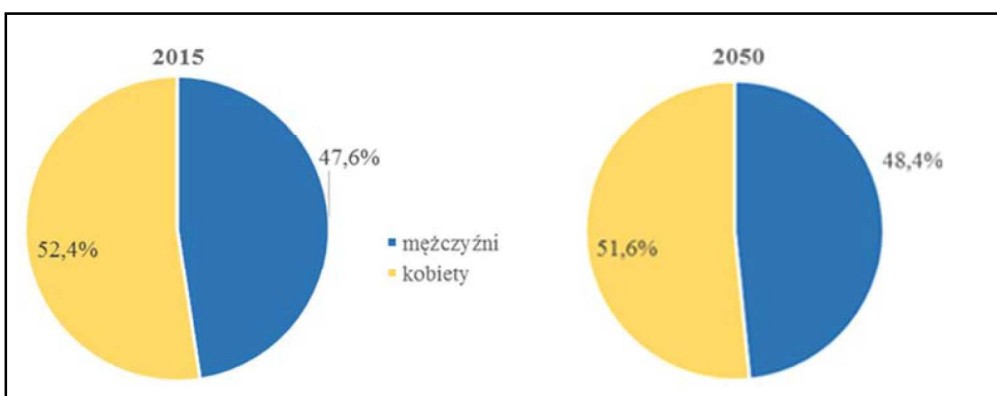
Wykres 1.20. Prognozowany ubytek mieszkańców według płci (2015=100)

Źródło: Prognoza ludności na lata 2014–2050, Główny Urząd Statystyczny, Warszawa 2014.

Przewiduje się, że odsetek mężczyzn wzrośnie o 0,8 pkt. proc. z 47,6% w 2015 r. do 48,4% w ostatnim roku objętym prognozą (por. wyk. 1.21.).

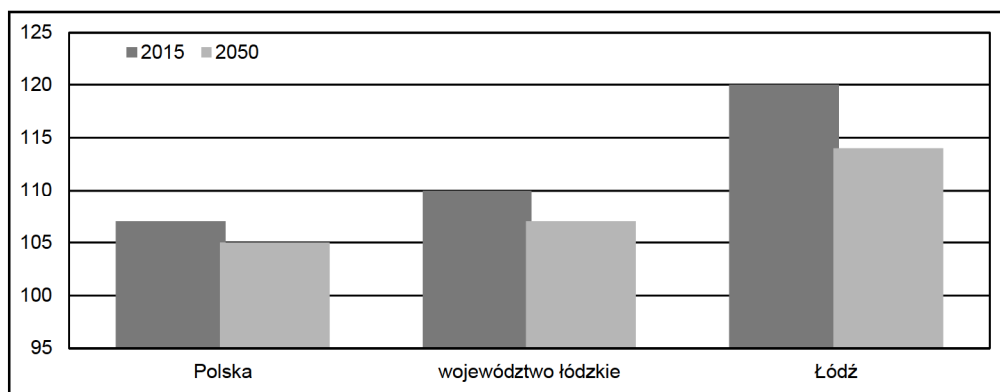
Wykres 1.21. Prognozowana struktura ludności w województwie łódzkim według płci

Źródło: Prognoza ludności na lata 2014–2050, Główny Urząd Statystyczny, Warszawa 2014.

Wskaźnik feminizacji w województwie łódzkim w prognostycznym okresie obniży się ze 110 do 107. Jeszcze większe zmiany w strukturze według płci nastąpią w Łodzi, stąd w 2050 r. na 100 mężczyzn przypadąć będzie 114 kobiet, wobec 120 w roku 2015 (por. wyk. 1. 22.).

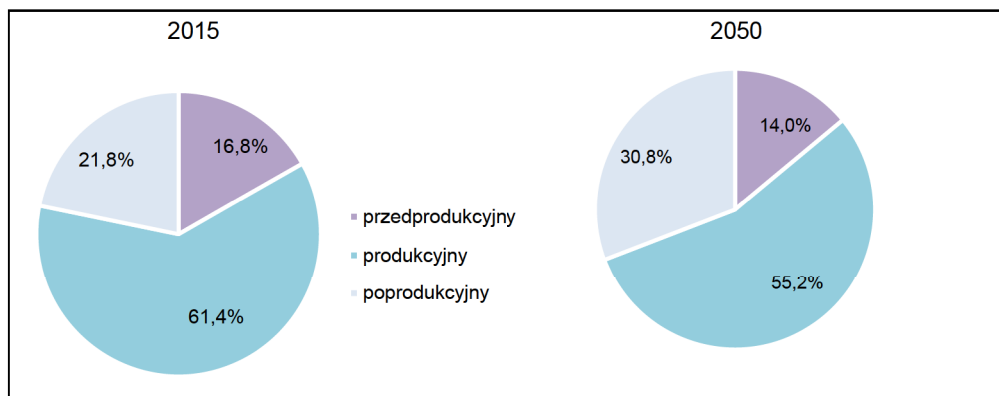
Wykres 1.22. Prognozowany współczynnik feminizacji w województwie łódzkim i Łodzi na tle Polski

Źródło: *Prognoza ludności na lata 2014–2050*, Główny Urząd Statystyczny, Warszawa 2014.

Prognoza przewiduje, że pogłębią się niekorzystne proporcje w strukturze populacji województwa łódzkiego według wieku. W dalszym ciągu będzie spadał odsetek osób w wieku przedprodukcyjnym; obniży się również udział osób w wieku produkcyjnym. Udział osób w wieku poprodukcyjnym wzrośnie drastycznie i w ostatnim roku objętym prognozą w porównaniu z rokiem 2015 będzie wyższy o 9,0 pkt. procentowego. Zatem prognoza zakłada, że osoby starsze będą stanowiły już prawie 1/3 populacji województwa łódzkiego (por. wyk. 1.23.).

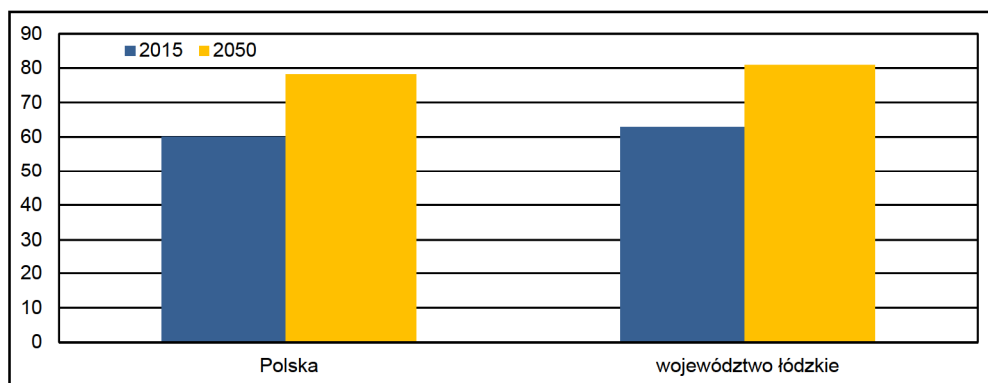
Wykres 1.23. Prognozowana struktura ludności w województwie łódzkim według ekonomicznych grup wieku

Źródło: Prognoza ludności na lata 2014–2050, Główny Urząd Statystyczny, Warszawa 2014.

Zmiany te przyniosą istotny wzrost obciążenia demograficznego. W 2050 r. na 100 osób w wieku produkcyjnym przypadają będzie 80,9 osób w wieku nieprodukcyjnym, przy przeciętnej dla Polski 78,8 osoby. Przewiduje się zatem wzrost wartości wskaźnika w stosunku do roku wyjściowego (2015 r.) o 18 osób (por. wyk. 1.24.).

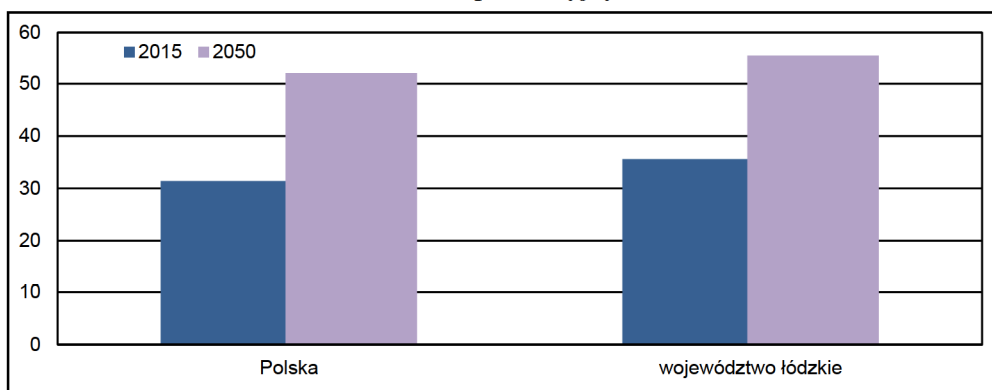
Wykres 1.24. Prognozowana liczba ludności w wieku nieprodukcyjnym na 100 osób w wieku produkcyjnym

Źródło: Prognoza ludności na lata 2014– 2050, Główny Urząd Statystyczny, Warszawa 2014.

Obciążenie osobami starszymi wzrośnie aż o 20 osób i na 100 osób w wieku produkcyjnym w 2050 r. przypadają będzie 55,6 osób w wieku poprodukcyjnym, przy średniej dla Polski 52,2 osoby (por. wyk. 125.).

Wykres 1.25. Prognozowana liczba ludności w wieku poprodukcyjnym na 100 osób w wieku produkcyjnym

Źródło: *Prognoza ludności na lata 2014–2050*, Główny Urząd Statystyczny, Warszawa 2014.

1.4. Podsumowanie

Niekorzystne tendencje dotyczące stanu i struktury ludności województwa łódzkiego obserwowane na przestrzeni ostatnich lat, tj. wyludnianie oraz proces starzenia się mieszkańców, według przewidywań aktualnej prognozy demograficznej GUS, w najbliższym dziesięcioleciu będzie się pogłębiać. Liczba mieszkańców województwa obniży się do poziomu niespełna 2 mln osób, głównie w wyniku głębokiego spadku poziomu urodzeń. Spadnie udział kobiet, czego wynikiem będzie niższy niż obecnie wskaźnik feminizacji – 107 wobec 110. Obniży się wskaźnik urbanizacji w następstwie szybszego wyludniania się miast niż terenów wiejskich. Nasili się proces starzenia się populacji województwa łódzkiego. Udział osób w wieku przedprodukcyjnym obniży się do poziomu 14,0%. Wyraźnie natomiast wzrośnie odsetek osób w wieku poprodukcyjnym: w 2050 r. osoby zaliczane do tej grupy wieku stanowić będą 30,8% ogółu mieszkańców województwa.

Bibliografia

- Powierzchnia i ludność w przekroju terytorialnym w 2016 r.*, (2016), Główny Urząd Statystyczny, Warszawa.
- Prognoza ludności na lata 2014–2050* (2014), Główny Urząd Statystyczny, Warszawa.
- Rocznik Demograficzny 2016* (2016), Główny Urząd Statystyczny, Warszawa.
- Rocznik Statystyczny Rzeczypospolitej Polskiej 2016* (2016), Główny Urząd Statystyczny, Warszawa.
- Trwanie życia w 2015 r.*, (2016), Główny Urząd Statystyczny, Warszawa.
- <https://bdl.stat.gov.pl/BDL/start>.